

Colivia temerilor

Daniel Vișan-Dimitriu

Nu poți să-nchizi un gând în colivie
De griji ori temeri care te apasă;
Ea, pentru el, nu poate fi o casă,
Doar închisoare poate să îi fie.

Cât ar fi colivia de aleasă,
Un vânt, în ea, nu ar putea să ție
Când el nu vrea zăbrelele să știe
Că-s gelozii ce-l țin ca într-o plasă.

Nici fluturii albaștri n-ai a ține
Închiși în colivii, cu îngrijire,
Căci ei vor libertății să se-nchine.

În colivii, apare-o otrăvire
De gând ori vânt, de flutur ori de mine,
Când nu vreau altceva decât iubire.